

Motion till riksdagen

1988/89:Sk395

av Carl G Nilsson och Ingvar Eriksson (båda m)

Taxering av jordbruksfastigheter, m. m.

Allmän fastighetstaxering genomförs som regel vart 5:e år. När det gäller fastställande av taxeringsvärden på jordbruksfastigheter utgår myndigheten från statistik avseende köpeskillingsutveckling, men med ett undantag. De s. k. släktförvärven räknas inte in i detta underlag. Motivet till detta undantag har sagts vara att dessa köp regelmässigt understiger i pris vad marknaden i övrigt är villig att betala.

Enligt vår uppfattning har detta lett till en utveckling av taxeringsvärdena som dels inte stämmer med den genomsnittliga prisutvecklingen och dels inte står i rimlig proportion till dessa fastigheters avkastningsvärde.

Faktum torde vara att det *endast* i släktförvärven görs en skälig avvägning av priset i förhållande till möjligheten av förräntning av kapitalet. Övriga förvärv har i allt högre grad — där utbudet inte tillnärmelsevis motsvarar efterfrågan — kommit att kännetecknas av överpriser.

Denna utveckling är till skada för jordbruksnäringen och därmed till skada för samhället i stort.

Vid åsättande av nya taxeringsvärden på jordbruksfastigheter bör eftersträvas att avkastningsvärdet speglas i större grad än vad som sker idag. Därför bör inte släktförvärven undantagas vid framtagande av statistik över köpeskillingar som skall ligga till grund för denna värdering. Däremot torde det vara skäligt att undanta förvärv som innebär att kommuner köper fastigheter för bostadsexploatering. Dessutom bör undantagas sådana förvärv som i första hand avser bostad med mycket liten andel mark.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om avkastningsvärde vid fastighetstaxering,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om köpeskillingsstatistik.

Stockholm den 24 januari 1989

Carl G Nilsson (m)

Ingvar Eriksson (m)